

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת פנחס לשאמי (מטות לבלדי) | כ"ג תמוז תשפ"א

בגללי חרבה ירושלים!?

בין המיצרים

הגמרא בגיטין (נה): אומרת בגלל קמצא ובר קמצא חרבה ירושלים. ומספרת הגמרא, על אחד שהיה לו אוהב שנקרא קמצא ושונא ונקרא בר-קמצא, אותו האיש עשה סעודה ושלח שליח לקרוא לקמצא אוהבו, השליח הלך וקרא לבר-קמצא שונאו. כאשר בעל הסעודה עובר בין האורחים הוא רואה את בר-קמצא שונאו, מיד פונה אליו ואומר לו "מה אתה עושה פה?! צא מכאן!" בר-קמצא התבייש, כולם מסתכלים, ואמר לבעל הסעודה "מאחר וכבר הגעת, תניח לי להישאר ואשלם לך על מה שאוכל ואשתה". סירב בעל הסעודה! אמר לו בר-קמצא "אשלם לך שכר של חצי מהסעודה!" שוב סירב בעל הסעודה. אמר לו בר-קמצא "אשלם לך את שכר כל הסעודה!" סירב בעל הסעודה, תפס את בר-קמצא והוציא אותו לבחוץ. בר-קמצא חשב לעצמו כיון שהיו חכמים ולא מיחו על בעל הסעודה, סימן שהם הסכימו להתנהגות של בעל הסעודה. הלך ועשה מעשה שגרם לחורבן ירושלים. ויש לנו לשאול על מעשה זה, הרי מי שגרם לחרבן בית המקדש היה בר-קמצא או בעל הסעודה שהתנהג בצורה מבישה. אם כן מדוע הגמרא פותחת "קמצא ובר-קמצא חרוב ירושלים". לכאורה קמצא לא קשור לכאן! ואת

הרב יאיר שרפי הי"ו

התשובה נבין לפי המעשה הבא, בשעה טובה נולד בן לחבר הכי טוב שלך, אתה שמח לשמוע את הבשורה ממישהו אחר וממתין שהוא יזמין אותך, והנה כבר מגיע יום הברית והוא אפילו לא התקשר! אתה נשאר בבית מאוכזב, ממורמר אולי גם בנתיים מתפתחים ניצני שנאה וצפים כל המקרים הרגישים שהיו ביניכם בעבר. פה אנחנו עוצרים, למה שלא נחשוב אחרת, נולד בן לחבר הכי טוב שלך! בואו נחשוב מה עובר עליו, אשתו 3 ימים בבית חולים, הוא צריך לטפל בה, ובשאר הילדים, להזמין אולם, מוהל, לא לשכוח להזמין את כולם, אשתו מגיעה הביתה הוא מטפל בכל צרכי הבית. והנה הגיע היום השמיני והוא מחפש את החבר הכי טוב שלו ואתה לא שם?! הייתכן? ובכלל הוא החבר הכי טוב שלך ואתה מחכה להזמנה?! תתבייש! גם קמצא צריך להתבייש! יש לחבר הכי טוב שלו סעודה שהזמין בה את כולם והזכר מפורסם, והוא לא מגיע כי לא קיבל הזמנה רשמית?! זה פשוט שנאת חנם, בגללו חרבה ירושלים, אם הוא היה מגיע יתכן שבעל הסעודה היה נרגע שרואה שאוהבו נמצא ומבליג. גם אנחנו נפסיק להיתפס בקטנוניות, נפסיק לחפש סיבות לשנוא, נמצא דרכים לאהוב. שבת שלום!

אחוות אחים
חריש
קהילת קודש תימן

❖ פעילות העמותה ❖

כולל יום

כולל ערב

בית כנסת בלדי

בית כנסת שאמי

שיעורי תורה

דף היומי

תהילים לילדים

גמ' חיים

אין לך אדם שאין לו שע"ה

סימן ב' - הלכות נטילת ידיים שחרית

מתוך שולחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

[א] כאשר קם האדם ממטתו שחרית, הוא כמו בריה חדשה לעבודת הבורא יתברך. לכן צריך להתקדש, וליטול ידיו מן הכלי, כמו שהיה הכהן מקדש ידיו בכל יום מן הכיור קודם עבודתו בבית המקדש. וסמך לנטילה זו מן המקרא, שנאמר ארצך בנקיון כפי, ואסובבה את מזבחך יי, לשמיע בקול תודה וגוי'. ועוד יש טעם לנטילה זאת, לפי שבשעת שינה שנסתלקה ממנו נשמתו הקדושה, באה רוח הטומאה ושורה על גופו, וכשניער משנתו, מסתלקת רוח הטומאה מכל גופו חוץ מאצבעותיו, שאינה עוברת מעליהן עד ששופך עליהן שלש פעמים מים בסירוגין. ויהיה לו כלי עם מים סמוך למראשותיו, כדי שיטול ידיו מיד בקומו, כי אין לילך ארבע אמות בלי נטילת ידים, אם לא בשעת הדוחק, שאז יש לסמוך על דעת האומרים שכל הבית נחשב כארבע אמות, ועדיף לילך פחות פחות מארבע אמות ממש לרוץ אל המים:

[ב] סדר נטילת ידים שחרית, הוא בדרך זה. נוטל את הכלי ביד ימינו, ונותנו לשמאלו, ושופך תחילה על יד ימין. ואחר כך נוטל את הכלי בימינו, ושופך על יד שמאל, וכן יעשה שלוש פעמים. וגם איטר נוטל כסדר הזה. וטוב ליטלם עד פרק הזרוע, אך בשעת הדוחק די עד קשרי אצבעותיו. ואחר הנטילה ג' פעמים, מהיטוב שישפוך מים

על ידיו כדי לטהר המים שעליהם, ואז ירחוץ פניו לכבוד יוצרו, שנאמר כי בצלם א-להים עשה את האדם. וגם ירחץ פיו מפני הרירין שבתוכו, שצריך להזכיר את השם הגדול בקדושה ובטהרה. ואחר כך מנגב ידיו, ומברך על נטילת ידים. ויזהר לנגב פניו יפה. ואם שפך מים על ידיו פעם רביעית כנז' לעיל, יכול לברך קודם הניגוב:

[ג] צריך ליטול ידיו דוקא לתוך כלי, ואסור ליהנות ממי הנטילה מפני שרוח רעה שורה עליהם, וישפכם במקום שאין בני אדם הולכין. ולכן לא יברך ולא יאמר דברי תורה כנגדם, אלא אם כן כיסה אותם. ואם נוטל בכיור מטבח, יהיה ריק מכלים, ואחר הנטילה ישטפהו במים. ויש מתירין ליטול בחדר אמבטיה אם אין שם בית הק-סא, ויברך בחוץ:

[ד] לא יגע קודם נטילה לא בפה, ולא בחוטם, ולא בעינים, ולא באזנים, ולא בפיהטבעת, ולא באוכלין ומשקין, מפני שרוודרעה השורה על הידים קודם נטילה, מזיק לדברים אלו. ועלפי הקבלה גם לא יגע במלבושיו (והוא הדין ל"משקפיים") קודם הנטילה, ובכלל זה טלית קטן. ואחר הנטילה טוב שילבש טלית קטן לראשונה כדי שלא לילך ארבע אמות בלא ציצית:

כניסת שבת: 19:23

יציאת שבת: 20:35

העלון טעון גניזה
אין לעיין בשעת התפילה

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבריאות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות יציאת הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי רעייתו טובה וב"ב סאיר בן יחיאל חגיבי ורעייתו צפורה וב"ב הדסה בת חיים שמשון כתבי וב"ב מלכה בת שרה לימור בת מלכה לאה-לייה בת לימור עילאי בן לימור

לרפואת:
מרדכי בן רחל לימור לוי בת נעמי שמואל בן שילת שילת בת רוני זרבה

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת

יחיא בן מחפוד חגיבי זרהרה בת סאלם חגיבי ויקטור בן ארתור אליוו שדרה בת מוסא יחיא יעקב בן יהשוע נלכ"ט א' תמוז ה'תשפ"א ת.נ.צ.ב.ה

הלכות שמירת הלשון עם מארי חיים

מבית חיים...
מבית חיים...
מבית חיים...

נדפס על ידי - חפשו 1821

אל הילד בן השש, ופיתה אותו שילמד אותו דקדוק, למוד קדוש שאביו אינו מלמדו, היות והוא מעדת החסידים. אותו מסכיל אף נימק והראה לו היאך יוכל ע"י חכמה זו, להבין כמה וכמה דיבורי רש"י ועוד. כאשר בא הילד עם אביו אל הצדיק ר' מאיר זצ"ל, לקחו הצדיק והושיבו על ברכיו, הסיר את הכובע והכיפה מעל ראשו, ושאלו אם הוא מגלח את ראשו. והורה לו הצדיק כי היות וזקיניו ר' שלום נהג כן, לכן גם עליו לנהוג כן. ובאותו מעמד הורה לו שלא יקצץ מפאותיו ח"ו. לאחר מכן הניח הצדיק את שתי ידיו על ראשו, והתחיל לצעוק בקול גדול "בני אל תלך בדרך איתם, מנע רגלך מנתיבתם, כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם...", (משלי א' ט"ו ט"ז) כך כפל ר' מאיר את דבריו שלשה פעמים. לאחר ששהה כרבע שעה, הורה לו הצדיק שלא ישמע בקולו של אף אחד, אלא ילמד רק מה שאביו אומר לו, ואז יראה הצלחה בלימודו ויעלה מעלה מעלה ויהיה לראש על ישראל. אביו שלא ידע מכל הסיפור שהיה עם אותו מסכיל נרעש ונפחד מהדיבורים הבעורים כלפידים, וחקרו היטב עד שסיפר לו את פיתויו של אותו אחד. ובזמנינו נתגלה כתב יד עתיק, המיועד לקהל קדוש של מצרים, ובו תקון תשובה למי שעבר על גילוח הפיאה (הובא ב"עולם כמנהגו נוהג") ושם מובא בשם רבי יהודה החסיד ז"ל, כי על ידי הפיאות יהיה ניכר יהודי גם כשהוא בין הגויים, שהרי הגויים גם מלים כיהודים ומלבושינו כמלבושם וכו', וכאשר יהיה בדרך יחשבו שהוא גוי, וכל שכן אם ימות בדרך, אפשר שיקבר בקברי גויים, אבל על ידי הפיאות הגדולות, כמו שמניחים אותה קהל קדוש של-מצרים, בזה נתקיים "ואבדיל אתכם מן העמים". ומעשה כזה אירע, שלא ידעו על הרוג שמת בדרך מי הוא אם יהודי או גוי, ועל ידי הפיאות הגדולות, זוהה כיהודי, ונקבר אותו יהודי בקברי ישראל. נמצינו למדים מכל הנזכר, שהפיאות הארוכות והמסולסלות הם סימן מובהק ליהדותו של היהודי, ותכשיט חביב המעטר את פניו של המאמין, וכל המהדר במצוה זו, על אף הנסיונות, זוכה לישועות ולאריכות ימים ושנים.

כעין מעשה זה ארע עם מרן החפץ חיים זצ"ל (הובא בספר חפץ חיים עה"ת בפרשת שמות באות ג). פעם הגיעה לאזני החפץ חיים שמועה לא טובה, על אודות בחור אחד מתלמידי ישיבתו אשר נכבדות ידובר בו, וכי הענין מתנהל בכבדות כי המדוברת מסרבת עדיין. חבריו בישיבה שחשבו כי זקנו המגודל בעוכריו, ייעצוהו איפה שבשביל למצוא חן בעיני המדוברת, כדאי שיעביר שער זקנו בסם העשוי לכך, כמו שהיו רגילים להשתמש בזה בישיבות אחרות באירופה, באותה תקופה. הזמין הח"ח את המדובר הנזכר לביתו והתחיל לדבר אתו בעניני שדוכין. משל למה הדבר דומה, לקטר של רכבת שמחוברים אליו יותר ממאה קרונות טעונות משא, המשרכים דרכם על הפסים מול הר גבוה. הקטר עובד במלא הקיטור ומהלך אט לרוב משא עגלות הטעונות... היה שם "פקח" אחד, שרצה להחיש מהלך הרכבת והתחיל לדחוף בשני ידיו את הקרון האחרון, בכונה לסייע למכונת הקיטור המושכת את כל הקרונות... לגלגו עליו העומדים מסביבו, מה כוחך גדול לעומת המכונה הענקית העובדת בכל כוחה, כוחך לעומתה הוא בבחינת כח היתוש מול כח השור. כן הוא הענין בשידוכים, שאף על פי שמכריזים למעלה ארבעים יום קודם יצירת הולד, אף על פי כן קשה הענין כקריעת ים סוף, וכביכול בכבודו ובעצמו מזווג זיווגים. ופתאום מתגנבת מחשבה במוחו של-אדם, לעזור להש"ת בענין הנכבדות, ע"י שיעביר שער זקנו בשביל למצוא חן בעיני המדוברת, ממש כמו החכם הזה, שדחף בכל כוחו לסייע לרכבת בת מאה קרונות. כאשר הובא הילד לפני הצדיק, הושיבו הצדיק על ברכיו, מישש את פיאותיו ואמר, זקינך ר' שלום לא יקצץ פיאותיו כל ימי חייו, והוא סגולה לאריכות ימים, על כן תנהג גם אתה כן, לא תקצץ מפאותיך, ותזכה אף אתה לאריכות ימים. על מנת שדברי הצדיק יובנו יש לצטט את הספור במלואו. אחד מהמסכילים מבני עירו של הילד "שלום מרדכי" החליט להטות את לבבו של העילוי הצעיר לדרכי המסכילים, ובא בצנעה ובלאט

הליכות תימן

ואם פגש תלמיד חכם אומר צפנד זמרי טב כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

חילוי חסידותא

מאת חגי קומימי הי"ו

גם כשאתה בצער.. אל תישאר עמו!

"אי אפשר לשום אדם בכלל ובפרט, לבוא אל התקווה הטובה, כי אם ע"י צער ויסורים ומרירות גדול... שהיא בחינת אבלות שמתאבלין וממררין על חורבן בית המקדש, אבל גם כשמתאבלין וממררין על הצער והחורבן, והעיקר על שאנו רחוקים כ"כ בגלותנו מאבינו שבשמיים, גם אז אסור לישאר בזה חס ושלום. עד כאן דברי רבי נתן זיע"א. והוא מלמד אותנו כלל ברזל, ראשית, כל דבר טוב שאני מייחל אליו, דהיינו בעבודת ה', בלימוד התורה, בשלום הבית, בגידול הילדים, וכל דבר אחר, לעולם יוקדם לזה צער ויסורים! ככה ה' יתברך מנהיג אותנו בעולמו. אין דבר כזה להתעלם מהיסורים והצער שעוברים עליי. כל הדחקה שכזו, גורמת לי להתרחק מהתכלית שלשמה הגעתי לעולם. אבל.. ויש אבל גדול - אין לנו "לשחות" בצער הזה, כמו שרבונו רבי נחמן מברסלב למדנו "יהא 23 שעות בשמחה ושעה אחת לב נשבר". (איני זוכר הניסוח במדויק). כי אם נישאר עם הצער והיסורין הפרטיים שלנו, ניפול חלילה לעצבות ומרה שחורה, והתקווה לטוב שמחכה לי... ימשיך לחכות. אז מה לנו לעשות? להטות את עצמינו לשמחה (גם כשכולם בחוץ נראים "רציניים וקודרים" ואני נראה משוגע בעיניהם).

צריך לזכור ולדעת ולהאמין - "חסדי ה' לא תמנו...". אם מצד רבונו של עולם, חלילה היה מתייאש ומוותר עלינו (בלשון סגי נהור) איפה היינו נמצאים היום.

ואלה יעמדו על הברכה

אופירה בת זהרה שרה להצלחה, פרנסה ומילוי משאלות ליבה הודיה בת אופירה לזיווג הגון תהילה בת אופירה להצלחה בלימודים ולזיווג הגון

"לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה" (לג.)

הגמרא מספרת, שרבי יהושע בן לוי עלה לגן עדן בחייו, וביקש להשאר שם ולא למות בידי מלאך המוות. וענו לו, שאם שמר כל מוצא פיו שיהיה קודש לה', וקיים את כל דיבוריו, ולא הוצרך מעולם אפילו ל"התרת נדרים" – יסכימו לבקשתו. אמר על כך רבינו חיים ויטאל זצ"ל בספרו "עץ הדעת טוב", שזהו שנאמר כאן: "לא יחל דברו", מי שדיבוריו אינם חולין – הרי "כל היוצא מפיו יעשה", הקדוש ברוך הוא עושה וממלא את כל בקשותיו!

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

פרק שני - דיני מלאכת חורש

מלאכות האסורות משום חורש, גרירת כלים על הקרקע החורש, החופר

(א) החורש בשבת בקרקע בשדה או בחצר וכדומה, כל מקום שהוא ראוי לזרוע או לנטוע בו ואף שאינו עומד לכך, הרי זה חייב חטאת. ואחד החורש או החופר או העושה חריץ, חייב משום חורש. ומשיעשה כל שהוא חייב. שכן ראוי לזרוע באותו מקום שחורש או חפר, זרע אחד של דלעת:

המשוה גומות

(ב) וכן המשוה פני הקרקע, כגון שהשפיל התל ורידדו, או מילא הגיא, חייב משום חורש. ושיעורו בכל שהוא. וכן כל המשוה גומות חייב בכל שהוא. שהשוואת פני הקרקע מתקנת ומכשרת אותה לזריעה, כדי שיפול בה הזרע בשווה:

וכל המשוה גומות בשבת, בשדה חייב משום חורש, ובבית חייב משום בונה, וכדלהלן בדיני מלאכת בונה:

החותך עשבים, כורת ענפים, מזבל וכדומה

(ג) המקרסם עשבים, דהיינו שכורת מהם מה שעלה על פני הארץ, וכן הכורת ענפים מן האילן בין לחים בין יבשים, כדי לתקן ולהכשיר את הקרקע לחרישה או לזריעה, הרי זה חייב משום תולדת חורש:

וכן המזבל והמדשן והמסקל אבנים מן השדה והמכתת גושי עפר, וכל דבר שעושה לתועלת הקרקע והכנתה לזריעה, הרי זה חייב עליו משום חורש:

לתחוב חפץ בעפר, בעפר שבכלי

(ד) לא יתחוב יתד או קנה או ביצה או נר [כגון ביום טוב שאינו מוקצה] וכדומה בתוך עפר, משום שעושה גומא, ואף שהדבר נשאר מונח בתוך העפר. אבל לשלוף דבר התחוב בעפר מותר אף על פי שנשאר מקומו גומא, הואיל והיא נעשית ממילא:

ואיסור עשיית גומא, הוא גם בעפר תלוש ונתון בתוך כלי, או בעצץ שאינו נקוב וכדומה:

לגרור כסא וכדומה בקרקע

(ה) גורר אדם על גבי קרקע בשבת, מטה כסא וספסל וכיוצא בהן בין גדולים בין קטנים. ואף על פי שהקטנים אפשר לו ליטול בידיו לא הצריכוהו לכך, אם נוח לו יותר לגררם. ובלבד שלא יתכוין לחפור חריץ בקרקע בשעת גרירתם. ואף על פי שמצוי שיעשו חריץ בגרירתם, כיון שאין זה בודאי שיעשה חריץ, והוא אינו מכויין לכך, הרי זה מותר. לפיכך אם עשו חריץ אינו חושש לפי שלא נתכוון לזה. וכן כל

פתח גנובה

הגדרה: כל תיבה המסתיימת באחת מהאותיות הגרוניות ה', ח', ע' ולפניה תנועה גדולה חוץ מן הקמץ כלומר צירי, שורק, חולם (עם וא"ו או בלי), חיריק עם יו"ד, יבוא פתח בין התנועה הגדולה לבין האות הגרונית.

פתח זה מכונה פתח גנובה על שם שנגנבה מן המכתב האות שהיתה אמורה להיות בין התנועה הגדולה ובין האות הגרונית כגון: שְׁבוּעַ, מְדוּעַ, רֵיחַ, רֵיעַ, מְשֻׁמֵּעַ וכדומה.

באל"ף לא תמצא פתח גנובה לפי שלעולם לא ייתכן נח נראה (כלומר אות שניקודה שווא נח ונשמעת במבטא) כשהיא בסוף תיבה ועל זו הדרך באות ה"א שאינה במפיק. (מתוך אמרי לשון של מארי גמלאלי ה"ו)

ההטעמה בתיבה עם פתח גנובה לעולם באות המנוקדת בתנועה הגדולה ונסביר:

התיבה רוּחַ, משקלה המקורי הינו רוּחַ על אותו משקל של התיבה שוּם. כיון שישנו קושי בהפקת האותיות הגרוניות, נולדה בין התנועה הגדולה לבין האות הגרונית מעין אות הנמשכת מהתנועה הגדולה כלומר מצירי ומחיריק נמשכת מעין האות יו"ד. משורוק וחולם נמשכת מעין האות וא"ו וזהו מנהג התימנים והספרדים ולדעת רוב המדקדקים. יש לציין שעפ"י הר"ב בספר צחות הלשון, הר"ד וכן הר"א יש להגות מעין האות אל"ף וכך נוהגים אחינו האשכנזים.

לדוגמא: התיבות רוּחַ, לוּחַ, שְׁבוּעַ, שוּמֵּעַ, רֵיחַ כאילו כתובות רוּחַ, לוּחַ, שְׁבוּעַ, שוּמֵּעַ, רֵיחַ וההטעמה בתנועה הגדולה שלפני כגון בתיבה שְׁבוּעַ, ההטעמה באות ב"ת.

ולדוגמא בפרשתנו:

כָּאֵלֶּה תַּעֲשֶׂוּ לְיוֹם שְׁבַעַת יָמִים לַחֵם אֲשֶׁר יִחַיְנִיחַ לִי עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: (כ"ח כ"ד) ונתייחס למה שכתב מהר"ץ בחלק הדקדוק בהרבה מקומות כגון בפסוק כ"ז.

לְרֵיחַ יִחַח לִי – הח"ת בפשט אחד, והיא מלרע.

תחילה נציין שהפשטא אינה מראה את מקום ההטעמה ותמיד התיבה היא מלרע דהיינו בהברה האחרונה בתיבה והיא נכתבת משמאל לתיבה להבדילה מהאזלא שהיא טעם מוליך ומראה את מקום ההטעמה כגון בתיבה יְהִיָּה בפסוק י"ד חֲצִי הַיּוֹם יְהִיָּה לְפָרֶךְ.

אם ישנן שתי פשוטות באותה תיבה מה שנקרא תרין פשוטין ההטעמה תהיה במלעיל כגון התיבה חֲדָשׁ בפסוק י"ד זָאת עֶלְתַּת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ המוטעמת במלעיל דהיינו באות ח"ת.

יש המייחסים תיבה יִחַח כמלעיל כאילו כתוב יִחַח. לשיטתם ההטעמה באות ח"ת בתנועת החולם והאות הגנובה המולידה מעין וא"ו היא המלרע. היותר מדויק להתייחס לזה כפי שכתב מהר"ץ שתיבה זו מלרע וזאת מפני שמשקלה המקורי של התיבה הוא יִחַח ועל כן ההטעמה היא מלרע והוא"ו שנוספה לפתוח את האות הגרונית אינה כתובה ולא יתכן שיבוא עליה טעם. מה גם, אם נסתכל בטעמים אחרים כגון הפסוק כ"ד שהבאנו למעלה יִחַח יִתֵּן לראות בבירור שהטעמת הטפחא על האות ח"ת הראשונה והיא מלרע ועל זה אין חולקים.

מתוך אוצר הסימנים בהוצאת ר' אבישי מרחבי ה"ו

דברים האסורים והמותרים בימי בין המיצרים

מקורות	שבוע שחל בו תשעה באב	מ"ח אב עד שבוע שחל בו ת"ב	מ"ז בתמוז עד ר"ח אב	האם מותר לעשות?
ס' א'	אסור	אסור	אסור	אירוסין (סעודת שידוכין)
ס' ח'	מותר (חוץ מסעודה מפסקת)	מותר	מותר	אכילת בשר ושתית יין
ס' ז'	אסור	אסור	מותר	בניין של שמחה או בניין שהוא רק להרוחה
ס' א' הע' ב'	ראוי להימנע ולדחותם לאחר תשעה באב אף שהגיע זמנם			בר מצוה
ס' ב'	על מילה ופדיון מברכים, על פרי חדש יש להקל בשבת, או אפילו ביום חול אם לא ימצא אותו הפרי לאחר ת"ב			ברכת שהחיינו
ס' ד'	יש מחמירים	מותר	מותר	גזיזת צפרניים
ס' ט'	אסור	מותר	מותר	כיבוס
ס' ב'	אסור	אסור	אסור	לבישת בגדים חדשים
ס' ט'	אסור (כולל בגדים פנימיים ומגבות) ולצורך מצווה מותר	מותר	מותר	לבישת בגדים מכובסים
ס' א'	אסור	אסור	אסור	נישואין אפילו לא קיים פו"ר
ס' א' הע' ב'	ראוי להימנע ולדחותם לאחר תשעה באב אף שהגיע זמנם			סיום מסכתא
ס' א'	שרים כרגיל	שרים כרגיל	שרים כרגיל	סעודת ברית מילה
ס' א'	אסור	אסור	אסור	סעודת חנוכת הבית
ס' א'	שרים כרגיל	שרים כרגיל	שרים כרגיל	פדיון הבן
ס' ב'	אסור	אסור	אסור	קניית בגדים או כלים חדשים
ס' י"א הע' כ"ח סוף ד"ה ברם	אין ראוי, וטוב להחמיר	מותר	מותר	רחיצת כל גופו בחמין
ס' י"א	מותר	מותר	מותר	רחיצת כל גופו בצונן
	מותר	מותר	מותר	שטיפת הבית
ס' א'	יש להימנע	יש להימנע	יש להימנע	שירה בפה
ס' א'	רבים נמנעים מלשמוע, חוץ מבשבתות שמותר			שמיעת שירה בפה
ס' י'	מותר	מותר	מותר	תיקון בגד שנקרע או נפרם
ס' ג'	אסור	יש מחמירים	יש מחמירים	תספורת
ס' י'	אסור	יש מחמירים	מותר	תפירת בגד חדש [א]

דברים האסורים והמותרים בימי בין המיצרים על פי ספר שלחן ערוך המקוצר או"ח סימן ק"ג

[א] רובם ככולם לא נהגו להימנע מתפירה ואריגה וכיו"ב עד יום ת"ב עצמו ולא עד בכלל, הן אנשים והן נשים. ויש הנמנעות כבר מ"ז בתמוז. (ס' י' הע' כ"ז)

"ואלה יעמדו על הברכה"

- הרב יאיר שרפי וב"ב *
- חגי קומיימי וב"ב *
- שרון ברזילי וב"ב *
- גיל כרמי וב"ב *
- הרב דניאל אהרון וב"ב *
- יעקב גמליאל וב"ב *
- איתמר עובד וב"ב *
- אברהם קטיעיו וב"ב *
- רועי אושרי וב"ב *

צורת הקריעה כשרואה כותל המערבי
(שע"ה או"ח ק"ז ס' ה', יו"ד ח"כ ס' קע"ז ס' ו')

אור ההלכה

(פח שמתוכפיים עליו)
(שע"ה ס' ק"ז סע' ב')

כשלא ראהו 30 יום, צריך לומר תחילה את הפסוק בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו, היה לשריפת אש, וכל מחמדינו היה לחרבה. ואח"כ יקרע כל בגדיו (חוץ מהמעיל העליון וטלית-קטן ו"גופיה") לצד שמאלו עד שיגלה את ליבו, בידו ולא במספריים או בסכין (ולחקל על הקריעה, יכול הוא להתחיל לחתוך שפת הבגד בכלי, ואח"כ ימשיך לקרוע בידו). מעומד ולא מיושב. ולא יאחה קרע זה לעולם.

מתוך ספר "אור ההלכה"
ובו אוסף מנהגי ק"ק תימן
עם טבלאות ומאות תמונות צבעוניות
מופץ ע"י עמותת "אהוות אחים" חריש
חובה בכל בית
| מחיר מוזל

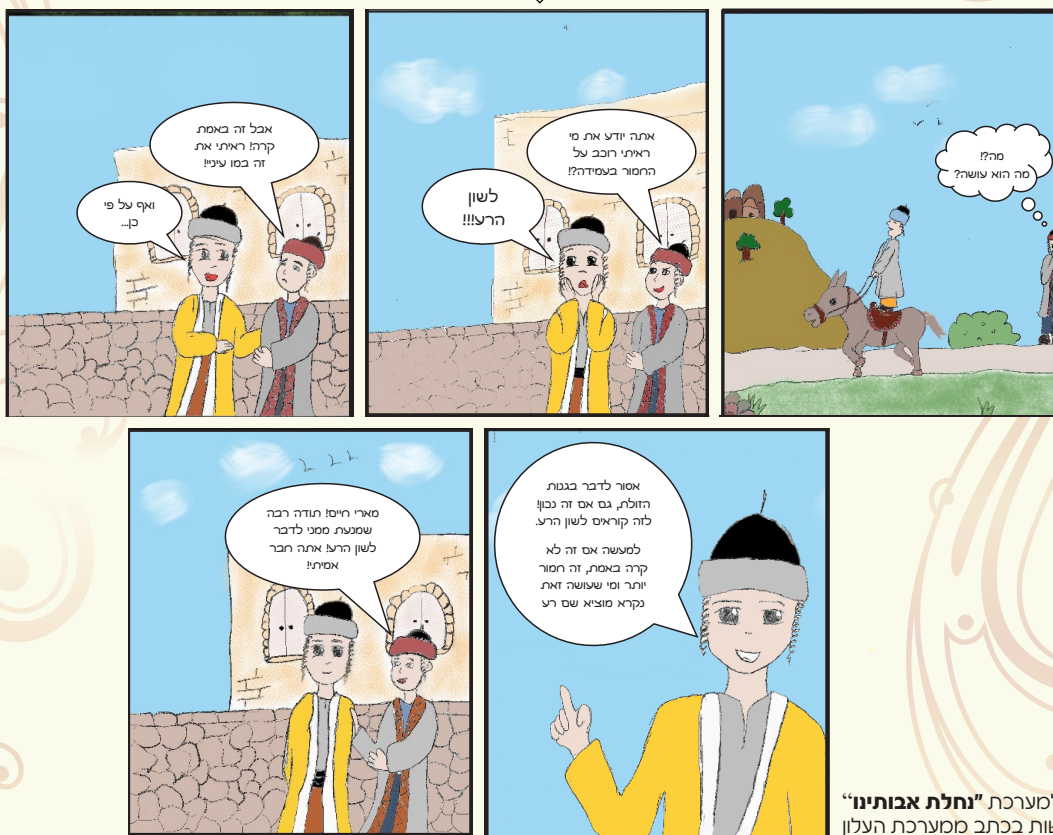
כלי פח שרבים היו משוררים עימו בשמחות (ויש עוד היום), עקב שגורו חז"ל שלא לשמוע שום כלי שיר. וכשהוא על היין, אסור אפילו שירה בפה, אא"כ הם דברי תושבחות להקב"ה כנהוג. ולצורך מצוה כגון לשמחת חתן וכלה, מותר אפילו בכלי שיר, ומכל-מקום אין לשמוח ביותר. ודברים של ניבול פה, פשיטא שאסור בלאו-הכי.

ניתן להשיג אצל איתמר עובד בטל' 053-3453020

חיים... ביד הלשון

עם
מארי חיים

הלכות שמירת הלשון

כל הזכויות שמורות למערכת "נחלת אבותינו"
אין לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

אלפים", "תעשו מה שאמרת" ענה להם הרב "ואם המשטרה תחקור אתכם תדבקו בגרסה שמדובר בעשרים אלף ואם ילחצו אתכם תגידו שאני אמרתי לכם לפרסם כך". הבחורים כיבדו את דברי הרב ועשו כדבריו למרות שלא הבינו כלום. תוך יום פורסם מקרה הגניבה בכל העיר, לא לקח הרבה זמן למשטרה לקשר בין הסיפור שהתפרסם לבין הבחורים שדיווחו על הגניבה. "עשרים אלף?" התפלאו החוקרים "זה לא מריח טוב... צריך לברר זאת". תוך זמן קצר זומנו השניים לחקירה, בהתחלה ניסו לדבוק בגרסה של הרב אבל הלחץ היה גדול והם נשברו והודו שנגנב להם עשרת אלפים, והרב הוא זה שאמר להם לפרסם כך. מיד החוקרים הלכו לביתו של הרב ושאלוהו: "כבוד הרב אנו מעריכים אותך מאוד, אך מדוע אמרת להם לפרסם דבר שאינו אמת?", "בעוד שעתיים יוצאת מהדורת עיתונים נוספת, אם תחכו איתי את הזמן הזה תבינו אותי" ענה להם הרב. לאחר שעתיים הובאו גליונות העיתון לביתו של הרב הכותרת הראשית בישרה על מריבה קטלנית בין חברי כנופיה שהשאירה פצועים והרוגים. בכתב סופר על חברי כנופיה שכייסו ברכבת וחזרו עם עשרת אלפים דולר, ובעוד שהם שמחים על הצלחתם נודע להם שפורסם בעיתונים שהיה שוד של עשרים אלף דולר, מיד כל אחד חשד בשני וזה הוביל למריבה קטלנית. המשטרה שהוזעקה למקום עצרה במקום את כל חברי הכנופיה והכסף הושב ליהודים שנשדדו.

"ותעמדה לפני משה" (כז,ב).

זו דרכו של כל יהודי ויהודיה בכל בעיה ולא רק בהלכה, בעצות לחיים או בנושא חינוך ילדים, שלום בית הוא פונה לרב מכיון שבמקום שבו יש תורה יש גם חכמה, לרב יש "דעת תורה" והכוונה שלרב יש דעת כמו של התורה מכיון שכל הזמן הוא לומד בה ותמיד מחשבתו בלימוד התורה אז העצות שהוא נותן הם על פי תורתנו הקדושה שהיא תורת חיים, וגם הרב הוא למד אצל רבו וכן גם רבו עד שמגיעים למשה רבנו שהוא למד מהקב"ה ואם זה כך וודאי זה אמת.

הם היו חברים טובים מגיל קטן הם היו ביחד, כשגדלו יצאו לעבוד הם לא סרבו לשום עבודה וגם כשהיא הייתה קשה ביותר, לאחר כמה שנים של עבודה קשה החליטו שהם לוקחים את כל החסכוניות שלהם שהצטברו במשך כמה שנים, והם נוסעים לעיר הגדולה לקנות סחורה במחיר מוזל וכשיחזרו לעיר שלהם הם ימכרו אותה במחיר גבוה וכך הם ירוויחו ויגיע הסוף לעבודה הקשה. שני החברים התחילו בהכנות, אך מכיון שהיה ברשותם סכום כסף גדול היה עליהם לחשוב על דרך לשאת את הכסף בדרך הבטוחה ביותר, שכן הרכבות היו מלאות בכייסים, הם החליטו לתפור שקית קטנה ולהכניס את הכסף לתוכה ואת השקית לתפור לאחד מהם לחגורה והשני יפקח עין תמיד שלא מתקרב שום אדם לכסף בניסיון לכייס. הם עלו לרכבת וכל כמה דקות מששו את החגורה ובדקו שעדיין הכסף במקומו, ככל שהרכבת התקדמה לעבר התחנה הסופית עלו עוד ועוד אנשים והדוחק והצפיפות ברכבת רק הלך וגבר, באחת הבדיקות, גילו לחדתם שהכסף נעלם. הם פנו במהירות לשוטרים שהיו ברכבת ודיווחו על הגניבה מיד השוטרים עצרו את הרכבת ועשו חיפוש על כל הנוסעים אך לא מצאו את הכסף השוטרים נתנו את ההוראה לרכבת להמשיך, השניים ירדו בתחנה הקרובה כשהם בוכים, שנים של עבודה קשה ברגע אחד הלכה לטמיון כל התקוות שהיה להם בכסף נעלמו אפילו כסף לחזור הביתה לא היה להם. לאחר שנרגעו מעט הם פנו לעובר אורח ושאלו אותו אם יש יהודים בעיר, הוא הפנה אותם לשכונת היהודים, הבחורים נכנסו לשכונה ומיד נכנסו לביתו של הרב. הרב קיבלם במאור פנים הגיש להם לאכול ולשתות, הוא הקשיב לסיפור הכואב שלהם, הרב הציע להם לישון בביתו ובמשך הלילה הוא יחשוב על פתרון. בבוקר לאחר תפילת שחרית וארוחת הבוקר, ניגש אליהם הרב והורה להם לפרסם את הגניבה בעיתונים הגדולים במדינה, אבל במקום שיפרסמו את הסכום המקורי שהיה עשרת אלפים דולר, שיפרסמו שנגנב להם עשרים אלף דולר. "למה לשנות?" שאלו הבחורים "וגם שדיווחנו למשטרה דיווחנו על עשרת

למדנו השבוע: (דף עז) שהנביא יחזקאל התנבא על חטאים חמורים שעשו עם ישראל ובעקבות כך אמר הקב"ה למלאך גבריאל לקחת מלא חפניו גחלי אש מבין הכרובים ולזרוק על ירושלים וגבריאל לא עשה כמו שנצטווה אלא ביקש מאחד הכרובים שיתן לו מהגחלים ע"מ שכשיעברו הגחלים מיד הכרוב לידו יתקררו מעט ובכך תהיה תקומה לעם ישראל וכשחזר גבריאל לומר שעשה את שליחותו נתנו לו שישים "פולסא דנורא" על שלא עשה מה שנצטווה ועוד טענו לו הרי אין משיבין על הקלקלה היינו שאסור לבשר על דבר רע.

השו"ע פסק: (יו"ד סימן תב' סעיף יב) ע"פ הגמרא שמי שמת לו מת אין חובה שיאמרו לו ואפי' מתו לו אביו ואמו וע"ז נאמר "מוציא דיבה הוא כסיל" ומותר להזמין לסעודת אירוסין ונישואין כיון שאינו יודע מיהו אם שואל אין לו לשקר שנאמר "מדבר שקר תרחק".

הקשו האחרונים: לכאורה יש בדבר "לפני עיוור לא תיתן מכשול" שהרי כיון שמחויב באבילות אסור לו להשתתף בסעודת שמחה וא"כ כשמזמינו לסעודת שמחה בלי שיודע שמת לו מת נמצא מכשילו.

מתוך בשו"ת בית יהודה: שכיון שיש איסור לבשר בשורה רעה א"כ אין המספר צריך לעבור על האיסור שלו כדי להציל את חבריו לעבור על חיוב האבילות שלו וכמו שאמרו חז"ל שאין אומרים לאדם חטא כדי שיזכה חברך.

ויש שתייצו: שחיוב האבילות חלה רק לאחר ששמע שמת לו מת וקודם לכן אין עליו חיוב כלל ולכן אינו מכשילו במה שלא מספר לו ומזמינו לסעודת שיש בה שמחה.

למעשה כתב בספר חסידים: (סימן תתב') שהכלל שאין משיבין על הקלקלה נאמר דווקא היכא שאין בזה תועלת אבל אם יש תועלת בסיפור דבריו מותר שהרי מצאנו שהפליט בא לספר לאברהם שנשבה לוט ע"מ שיפדה אותו וכן מצאנו שאמרו ליוסף שיעקב חולה כדי שיביא את בניו לברכם וכן בכל חולה יש לספר לקרוביו ע"מ שידאגו לו לצרכי רפואה או ע"מ שיתפללו עבורו וכן להעיד על המת כדי שתנשא אשתו.

וכן פסק הרמ"א: (שם) ע"פ המהר"י ווייל דבבנים זכרים נהגו להודיע להם כדי שיאמרו קדיש אבל בבנות אין מנהג להודיעם.

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
 גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זיתים" נוסח שאמי
 אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיר השירים - 19:03
מנחה וקבלת שבת - 19:23
שחרית תיקון - 07:00
המהולל - 07:30

ערב שבת - פלג המנחה
שיר השירים - 17:20
מנחה וקבלת שבת - 17:50
תיקון והודו - 07:00
שחרית שבת - 07:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "עץ חיים"

מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "עץ חיים"

מתמאנה - 19:55
ערבית מוצ"ש - 20:25

תהילים לבנים נוסח ספרדי ביה"כ השאמי - 14:10	תהילים לבנות ביה"כ המרוקאי - 13:00	תהילים לבנים נוסח תימן ביה"כ השאמי - 13:10
--	---------------------------------------	---

שחרית בחול - 7:10 שני וחמישי 7:00 (גפן 17 בחניה)

מנחה וערבית - סמוך (גפן 17 בחניה)

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעורי תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
דרכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	25 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייבי 16:00	07:15	17:00	10 דק לפני צאת שבת
אמונה ודעת (נוסח תימן)	כלנית 20 שכ' הפרחים	30 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	רמב"ם הרב מנחם 16:00	07:00	17:00	15 דק לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	20 דק לפני כניסת שבת	5 דק אחרי כניסת שבת	הרב ליאור ידעי 16:30	07:30	17:15	5 דק לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	10 דק לפני צאת שבת
תפארת בנים (נוסח תימן)	מרגלית 5 (תלמי הדר)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אברהם בן אסולין 17:30	08:00	17:00	10 דק לפני צאת שבת

התכנים ההלכתיים נלקחו מהאתר יד מהרי"ט - פורטל תורני למורשת יהדות תימן yad@maharitz.co.il - בו תמצאו תכנים רבים נוספים בענייני הלכה וסנהדרה

שיעור הדף היומי
 בביה"כ הבלדי
 גפן 17 בחניה
 ע"י הרב דניאל אהרון
 20:30

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית משי קטיעי
 תאנה 16 דירה 2
 בשעה 12:30

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית משי ג'נאח
 גפן 17 קומת כניסה
 בשעה 15:00

כמה כרטיסים
אספת השבת!?
 זכית! השקעת?
 צדיק זכית בכרטיס! אשרור
 היום קצו והמלאכה מרובה

למעוניינים לזכות בהחזקת אברך בלימודי הכולל
 "הסכם יששכר וזבולון"
 לפרטים: איתמר עובד 053-3453020

פרטי חשבון לתרומות:
 בנק לאומי (10) סניף 954 מס' חשבון 7152226 | להעברה בכיסי: 054-6812981
 לפניות: ר' יאיר שרפי 052-7166601
 לפניות במייל/תגובות ניתן להשאיר הודעה בכתובת na0546812981@gmail.com

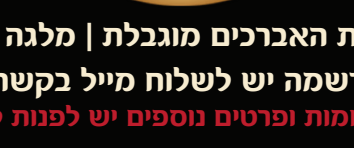
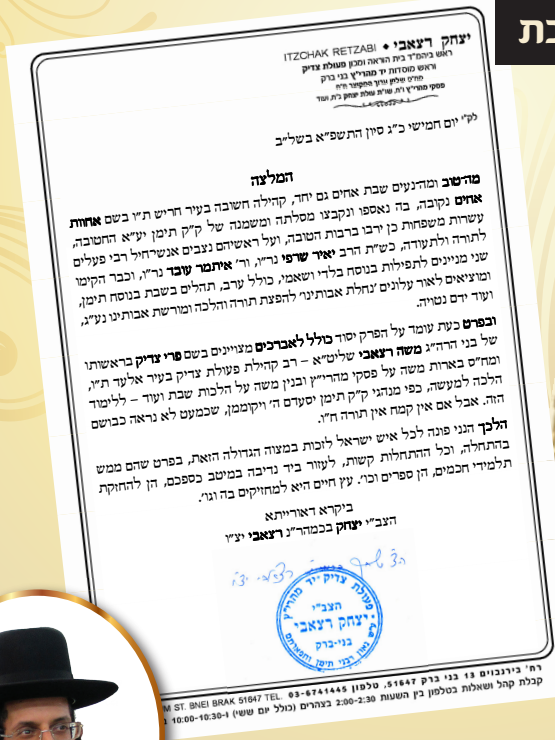
עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מון רבי **יצחק רצאבי שליט"א**

אנו שמחים להודיע על פתיחת כולל יום אברכים "פרי צדיק"

כולל ייחודי במסלול "יורה יורה" ברבנות הראשית
ובדגש לימוד ההלכה למעשה לפי מנהגי עדת קדש תימן
ראש הכולל הינו הגאון רבי **משה רצאבי שליט"א**

נושא הלימוד הלכות שבת

- אתה מהראשונים שהגיעו לשיר השירים?
- ☆ **זכית בכרטיס!**
- אתה עלית לתורה/קראת ת'רגום?
- ☆ **זכית בכרטיס!**
- השתתפת בשיעור תורה, ושמת על שקט בתפילה?
- ☆ **זכית בכרטיס!**
- זכית להגיע כמו גדול עסוף בטלית בערב שבת?
- ☆ **זכית בכרטיס מלך!**

פתיחת חוג מארי
למבוגרים שלא למדו או שמעוניינים לשפר את קריאתם בנוסח תימן
ע"י המארי שרון ברזילי
- החלה ההרשמה -
טל' לפרטים: 054-2442256

פתיחת שיעורי ערב בהלכה בעיון בהלכות שבת

ע"י הרב יאיר שרפי
בימים א,ג,ה
מיד אחרי ערבית להרשמה
יש לפנות לרבי אשר לוי בטל' 052-9273991

כמות האברכים מוגבלת | מלגה מוגדלת לפי עמידה בקריטריונים
להרשמה יש לשלוח מייל בקשה למייל: aa0546812981@gmail.com
לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020

גרפיקה ועיצוב: ציפי אהרון 0525953030

שיעורי הדף היומי
נמסרים מידי יום ביומו
בשעה 20:30

הציבור מוזמן!
אווירה משפחתית ומזמינה | כיבוד קל

"זה היום עשה ד' נגילה ונשמחה בו"

סיום מסכת

הציבור מוזמן לסיום חגיגי ולסעודת מצוה של **מסכת יומא**
שיתקיים בע"ה ביום חמישי כ"ח אב
בשעה 21:15 - מיד לאחר השיעור
בחניה של רח' גפן 17